

79313
+
Izhaaja od
meseca ok-
tobra 1965

List, ki ga
člani kolek-
tiva dobijo
brezplačno,
izhaaja en-
krat meseč-
no

Leto izhaaja-
nja: XIII

Št. 1

januar
1977

TOSAMA

GLASILO DELAVCEV TOSAME

Pozdravljeni v novem letu 1977

Iz dneva v teden, iz tedna v me-
sec, iz meseca v leto. Tako se vr-
sti naše vsakdanje življenje, polno
doživetij, žalostnih in mučnih tre-
nutkov, solza in silovitosti, obenem
pa ne smemo pozabiti tudi na sre-
čne dni, polne smeha in radosti.

Morda je včasih potreben samo
trenutek, ko zna človek človeku s
preudarno besedo vlti upanje v
boljše življenje in že se brez-
upnemu človeku na obrazu zarišejo
poteze sreče, v očeh se mu blešči-
jo solze. V telesu mu v neenako-
mernih sunkih razbija srce, v gr-
lu ga močno stiska, rad bi sprego-
voril besedo a... Ne, beseda noče
na dan. Saj takrat niso potrebne
besede. Kako razločno se vidi, da
je končno človek premagal samega

sebe, da je spoznal kako pomemb-
no je njegovo življenje med dru-
gimi, spoznal je, da je lepo živeti.

Le kako bi bilo življenje pusto,
če bi bili vsi srečni in bi nam šlo
vse od rok kot po »maslu«, ne gle-
de, ali se zadržujemo v službi, v
družbi ali doma. Življenje bi bilo
res dolgočasno brez sprememb,
brez doživetij, kajti mi kot ljudje
stremimo vedno za nečem, rešuje-
mo probleme, saj z razumom, z de-
lom in s praviimi odločitvami
ohranjamo svoj obstoj, kar je cilj
človeštva.

Vsi z nestrpnostjo in veseljem
pričakujemo in si želimo, da bi ko-
nec starega in začetek novega leta
čim lepše preživeli in se zabavali.
V našem podjetju je navada, da

priredimo zabavo, na katero je po-
vabljen celoten kolektiv in vsi upo-
kojenci našega podjetja. Skupno se
ob večerji in plesu poslovimo od
starega leta. Vendar pa se temu po-
vabilu vedno vsi ne odzovejo, če-
prav bi bilo lepo in prav, saj dela-
mo vse leto skupaj in bi bilo prijeto,
ko bi se tudi skupaj poslovili
od starega leta.

Zatorej z veseljem v srcu zako-
račimo v novo leto in z bežnimi
spomini še zadnjič preletimo dni
minulega leta ter pozabimo na vse
težave, ki so nas spremljale.

Kolektivu »Tosama« pa v ime-
nu kolektiva Tekstilne tovarne Se-
nožeče želim srečno in uspešno no-
vo leto 1977.

Frank Milica

Ocena našega poslovanja in načrti za prihodnost

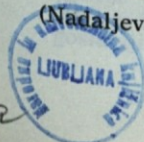
Skupni delavski svet je na svo-
ji zadnji seji v lanskem letu ime-
noval za generalnega direktorja tov.
SLAVKA BAJECA oec.

Ob tej priliki smo mu zastavili
nekaj vprašanj in rade volje nam
je odgovarjal in povedal tole:

»Delo in poslovanje v dosedan-
jem 4-letnem obdobju je bilo zelo
uspešno. Že sama primerjava ust-
varjenega celotnega dohodka v ob-
dobju leta 1972 — 1976, kjer zazna-
muje močno povečanje od 183 milio-
nov dinarjev na 437 milijonov di-
narjev, ali indeks 239, nam prikazu-
je izredno uspešnost.

Na področju izvoza naših izdel-
kov na tuja konvertibilna področja
ugotavljamo, da smo izvozili v ob-
dobju 1972 — 1976 od 709.000 USA \$
na 5.804.000 USA \$ ali indeks 818.
Po vrednosti torej predstavlja iz-
voz že 20 — 25 % celotnega dohod-
ka. Moramo poudariti, da smo te

(Nadaljevanje na 3. strani)



PO 689/1981



Rak na sečilih

Tudi najmanjša sled krvi v seču naj nam bo opozorilo, da moramo k zdravniku.

Ledvični tumorji so razmeroma pogostni pri otrocih: 20 % vseh tumorjev zraste na ledvicah. Nevarni so predvsem zato, ker dolgo ne dajejo nobenih bolezenskih znamenj, bolezen spoznamo šele takrat, ko je tumor že velik in ga ne moremo več uspešno pozdraviti.

Najpogostejše znamenje ledvičnega raka je krvavitev iz ledvic. Krvavitev je lahko močna, tako da že s prostim očesom opazimo rožnat, rjav, včasih celo izrazito krvav seč. Seč je lahko navidez normalen, pod mikroskopom pa vidimo pomešano kri. Krvav seč se lahko pojavlja občasno, vsakih nekaj dni ali še redkeje. Krvni strdki v seču povzročajo krče v sečevodu, ki jih bolnik občuti kot bolečine v ledjih. Bolečine lahko povzročajo tudi vnetje ledvic, ki se često pridruži ledvičnemu raku. Pritiske ledvičnega tumorja na črevesje povzročajo včasih bolečine v trebuhu in prebavne motnje kot so bluvanje, zapeka ali driska. Včasih ne najdemo nobenega od naštetih znamenj bolnika privede k zdravniku hujšanje in slabokrvnost. Pri majhnem otroku neredko mati prva opazi ledvični tumor, ko pri kopanju zatiplje bulo v trebuhu.

Za ugotavljanje ledvičnih tumorjev uporabljamo razne metode rentgenskega slikanja, preiskave z radioaktivnimi izotopi in z mikroskopsko preiskavo seča.

Zdravljenje ledvičnega raka je uspešno le v primeru, če tumor z obolelo ledvico vred pri operaciji odstranimo. Obsevanje le zavre rast in zmanjša bolečine, ne more pa ledvičnih tumorjev trajno ozdraviti. Ledvičnega raka pri otrocih je možno dokaj uspešno zdraviti s kombinacijo operacije, obsevanja in citostatikov (zdravil, ki zavirajo razmnoževanje rakastih celic).

Rak sečnega mehurja je pogostejši od ledvičnega. Pri moških med 50 in 70 letom zavzema

4 odstotke, pri ženskah 2 odstotka vseh tumorjev. V primerjavi z ledvičnim rakom, kjer ne poznamo vzročnikov nastanka, vemo o nastanku raka na mehurju več. Pogosto obolevajo delavci, ki so zaposleni v industriji anilinskih barvil. Anilini, ki pridejo v telo najbrž z vdihavanjem, se razgradijo v beta-naftilamin in benzidin. Ti dve snovi se izločata s sečem, pri čemer dražita sluznico mehurja in izzovejo rast tumorskih celic. Tudi nikotin, zlasti kajenje cigaret, kaže, da ima svoj delež pri nastanku tega raka. Obširne in resne raziskave so dokazale, da dolgotrajni kadilci v 50 % pogostejše zbolijo za rakom na mehurju kot nekadilci.

Zla tvorba se pogosto razvije iz nenevarnih izrastkov na mehurju, papilomov. Le-ti kot tudi pravi rak pogosto krvavijo. Krvava voda se lahko pojavi le občasno, včasih samo vsakih nekaj mesecev. To je velikokrat za bolnika usodno, ker misli, da je seč le slučajno rdeče barve. Začetnega raka na mehurju pogosto spremlja vnetje, kar občuti bolnik kot tiščanje na vodo, pekoče bolečine pri mokrenju in tudi krče. Včasih se bolniku voda popolnoma zapre, drugič pa je ne more zadrževati.

Pri ugotavljanju raka na mehurju si največ pomagamo s citosko-

pijo. Pri tej preiskavi uvedemo skozi sečno cev poseben optični instrument, s katerim lahko od znotraj pregledamo stene mehurja. Majhne izrastke lahko že ob samem pregledu odščitujemo ali odžagamo. Preiskava odstranjenega koščka in pa celice, ki jih že v 80 % dobimo v bolnikovem seču, zanesljivo potrjuje sum na raka.

Če je tumor še majhen, ga lahko z enim delom mehurja vred pri operaciji odstranimo ali pa vsadimo vanj vire radioaktivnega sevanja. Če je tumor velik, moramo včasih odstraniti ves mehur in sečevode napeljati v črevo ali v trebušno steno. Če se za operacijo ne odločimo, ali če je tumor že zelo velik in ga ni več moč operirati, ga lahko z dobrim uspehom obsevamo.

Vsaka najmanjša, tudi enkratna kri v seču, naj nam bo opozorilo, da je nekaj narobe. Lahko je vzrok temu tudi rak na ledvicah, na sečevodu ali mehurju. Naj nas strah pred morebitnim dolgim čakanjem pri zdravniku in neprijetnimi preiskavami ne zadrži doma! Le zgodnjega raka namreč lahko popolnoma ozdravimo in tako ohranimo največjo človekovo dobroto, zdravje.

Srečanje s predstavniki tobačnih tovarn

Konec decembra je bilo na Bledu tradicionalno srečanje predstavnikov tobačnih tovarn, ki so naši kupci cigaretnih filtrov, s predstavniki Tosame.

Namen sestanka je bila sklenitev okvirnih prodajnih pogodb za leto 1977, ker pa je bila prisotna večina naših kupcev, smo reševali še druge probleme, ki so povezani s prodajnimi in tehničnimi vprašanji uporabe filtrov v tobačnih tovarnah.

Ob podpisovanju pogodb je bilo opaziti, da so vsi kupci zelo pazili na vsebino prodajnih pogojev, tako da so ostali pogoji plačevanja nespremenjeni, prav tako tudi prodajne cene. V pogojih pogodbe in pogovorih smo naše kupce seznanili, da se bodo cene filtrov spremenile, da pa trenutno še niso znane vse podražitve, ki bodo dokončno oblikovale prodajno ceno.

Smatrali smo, da je nujno, da so tudi proizvajalci cigaret pripravljani na podražitev za njih zelo važnega polizdelka, ker nove cene filtrov tudi njim spremene prodajno

vrednost cigaret, za katere pa je na našem tržišču težko doseči višje cene.

Našim kupcem smo predlagali, da bi spremenili kvaliteto cigaretnih filtrov, ali pa se odločili za novo vrsto filtrov. Vendar pa so vsi naši »cigaretarji« zelo previdni pri vsakih spremembah svojih uveljavljenih cigaret na našem tržišču. Smatrajo, da jim vsaka sprememba lahko odtegne del kupcev. Po njihovem predlogu bomo poizkušali z manjšimi vzorčnimi količinami filtrov spremeniti kvaliteto cigaret in s tem okus kupcev.

Sestanek s proizvajalci nam je dal splošen pregled v poslovanje tobačnih tovarn, kar se odraža tudi na odnose z nami. Tobake tovarne trenutno niso v najboljšem položaju, tare jih breme družbenih dajatev, zato skušajo pri svojih dobaviteljih izsiliti čim ugodnejše pogoje, pri tem pa pozabljajo, če jim je v korist tudi dolgoletno sodelovanje z nami.

Ocena našega poslovanja in načrti za prihodnost

izredne uspehe dosegli v letu 1974 in 1975, dočim tekoče leto iz objektivnih vzrokov ni bilo tako uspešno.

Za obravnavano obdobje je predvsem pomembno, da smo v polni meri izkoristili vse proizvodne kapacitete, nenehno skrbeli za modernizacijo tehnološkega postopka in s tem dvigali produktivnost dela.

Kljub taki uspešnosti pa ne smemo biti v celoti zadovoljni, saj je bilo preveč subjektivnih problemov, in obrniti se moramo na celotno obdobje tudi nekoliko kritično, vendar so uspehi močnejši.

Ukinitve nočnega dela žena septembra 1974. leta, je velik uspeh naše delovne organizacije, saj smo s tem uresničili dolgoletne želje naše delovne žene.

Izvršili smo tudi našo ustavno dolžnost. Na zborih delovnih ljudi so se delavci odločili, da ustanovimo TOZD Saniteta in TOZD Filtri. Menim, da je to zelo pomembna odločitev za naš nadaljnji razvoj.

Zaradi ugodnih poslovnih rezultatov smo temu primerno skrbeli za dvig osebnega in družbenega standarda naših delavcev, kar nam v preteklih razdobjih ni bilo mogoče, vsaj v tolikšni meri ne.

Za vse uspehe, ki smo jih dosegli v tem obdobju gre zahvala zavesti in požrtvovalnosti vseh članov naše delovne organizacije. Vsak je na svojem delovnem mestu doprinesel svoj del k uspešnosti poslovanja.

Poudariti moram velike zasluge vodstvenih kadrov v proizvodnji, vzdrževanju in režiji, predvsem pa strokovnega kolektiva, ki je tako enotno in teamsko pripravljalo predloge za samoupravne organe in istočasno reševal vse probleme. Samoupravni organi in družbeno politične organizacije so s svojimi predlogi in odločitvami bistveno pripomogli k celovitosti in enotnosti našega kolektiva.

**»Kakšno mesto zavzema Tosa-
ma v jugoslovanskem merilu in ka-
ko se vključuje v mednarodni trg?«**

»Tosama zavzema zelo vidno mesto med samimi proizvajalci sanitetnega materiala, proizvodnji filtrov za cigarete in sploh v tekstilni industriji v Jugoslaviji.

V primerjavi proizvodnje sanitetnega materiala in robe široke potrošnje zavzemamo po naši oceni približno 45 % deleža jugoslovanskega trga.

V proizvodnji filtrov za cigarete pa smo eni od največjih proizvajalcev v Evropi. Sanitetnega materiala in robe široke potrošnje prodamo v Sloveniji samo dobrih 33 %, vse ostale kapacitete pa moramo prodati na druga tržišča po Jugoslaviji in izvoziti.

Naša poslovna politika je usmerjena na povezovanje in skupno sodelovanje z vsemi tovrstnimi delovnimi organizacijami v Jugoslaviji in tudi izven naših meja. To poslovno tehnično sodelovanje je usmerjeno predvsem v reševanje skupnih problemov, dopolnitev asortimana proizvodnje in oblikovanje naše nadaljnje poslovne politike.

Naša usmerjenost na mednarodno tržišče je bila v poslednjih letih zelo intenzivna. K temu so nas prisilile naše kapacitete, katere moramo izvoziti zaradi viška proizvodnje na domačem trgu, v zadnjem času pa tudi zaradi vezave uvoza z izvozom. Če hočemo uvažati surovine in reprodukcijski material za potrebe naše proizvodnje, moramo v določenem razmerju tudi izvažati.

Ravno to, kar sem navedel, nas močno sili na mednarodno tržišče, kar je za nas in za našo družbeno skupnost izredno pozitivno. Pri tem smo se veliko naučili, dobili izkušnje za naše poslovanje in uspešnost na domačem trgu.

»Kakšne so naše naloge v naslednjem obdobju?«

»Dobri poslovni rezultati v letu 1974 in 1975, ki so se odražali predvsem v ustvarjanju dobrih finančnih rezultatov, so nam omogočili vlaganje v nove proizvodne prostore, novo strojno opremo, modernizacijo ter nova skladišča.

To kar pripravljamo je osnova za našo nadaljnjo politiko, je osnova za izvršitev vseh nalog, ki jih imamo v našem perspektivnem planu razvoja 1976 — 1980.

Z investicijami, ki so v teku in bodo končana delno že v letu 1977 in drugi del v letu 1978, bomo izvršili skoraj vse glavne naloge iz na-

šega perspektivnega plana razvoja. Naša poslovna politika in nadaljnji razvoj naše delovne organizacije je več ali manj poznana in je ob tej priliki ne bi ponavljal, saj je bilo o tem že veliko napisanega in povedanega.

Predvsem pa moram poudariti nujnost nadaljnega povezovanja z ostalimi partnerji in na vseh področjih, kjer koli je mogoče ugotoviti družbeno in ekonomsko korist v duhu zakona o združenem delu, po principu dohodkov in odnosih.

Ena od zelo važnih nalog v prihodnjem obdobju je tudi skrb za življenjski standard naših delavcev za dobro in varno počutje na delovnem mestu.

Moramo skrbeti, da bo tovarna naš drugi dom, da bomo vsi hodili na delo z zavestjo dobrega samoupravljalca, da bodo urejeni medsebojni odnosi, v duhu dobrega prijateljstva in razumevanja.

»Smo na pragu novega leta. V novoletni čestitki ste med drugim omenili, da bomo leto 1976, kljub vsemu zaključili pozitivno in zadovoljivo. Morda še besedo, dve o željah za prihajajoče 1977. leto?«

»Vsem sodelavcem naše delovne organizacije želim mnogo sreče, zdravja in osebnega zadovoljstva ter veliko delovnih uspehov.

Ob tej priliki, ki sovpada v reelekcijo močnega delovnega mesta in ob ponovni izvolitvi na tako odgovorno delovno mesto, se zahvaljujem vsem delavcem, samoupravnim organom ter družbeno političnim organizacijam za zaupanje, z veliko željo za pomoč in sodelovanje tudi v naprej. Samo s skupnim delom in prizadevanjem vseh delavcev naše delovne organizacije bomo uspeli rešiti probleme in izvršiti naloge, ki jih pred nas postavlja naša družbena skupnost, je končal generalni direktor tov. Slavko Bajec.



Oh, kako je dober stari dedek MRAZ

Srečanje z upokojenci!

Ceprav je v naši delovni organizaciji tradicija, da vsako leto pričakamo naše bivše sodelavce, smo vendar vsi z nestrpnostjo in pričakovanjem čakali prve obiskovalce našega srečanja. Mogoče se bo kdo vprašal zakaj takšno pričakovanje? Moramo se povrniti trideset let na-

jem delu v tovarni, spominjali so se veselih, pa tudi težkih trenutkov na svojem delu.

Vendar vseeno so prevladovali veseli, saj človek vse kar je težko najraje pozabi, spominja pa se lepega, veselega.

Bili smo radovedni in zato smo

Nihče ni omenil skromnega darila, čeprav vsi vemo, da so ga bili veseli. Vsakomur pomeni to srečanje veliko več. To je srečanje sodelavcev, ki se vsaj v večini vidijo samo enkrat na leto, srečanje starejše in mlajše generacije in kar je najpomembnejše »srečanje s Tosamo«. »Tosama«, za mnoge »Vata«, za nekatere pa celo »Kocjančič«, pomeni veliko. Tej tovarni so dali mnogo svojega dela in zato lahko danes z vsem ponosom gledajo na svoje delo, ker le-ta je bil velik začetek. Mogoče danes težko verjamejo, da se vrednost proizvodnje računa v milijardah, prav tako se računajo tudi investicije, toda vse to je povezano z razvojem naše delovne organizacije in seveda tudi z našimi bivšimi sodelavci.

Nekako težko mi je zapisati naš bišji sodelavci, ampak vendar je tako. Vsi mi, ki delamo v Tosami vas imamo za svoje, za člane naše delovne organizacije, razlika je le v tem, da sedaj uživate zaslužen pokojnino. Zaslužili ste jo s svojim delom in zato smo ponosni na vas. Prav zaradi tega se vsako leto veselimo, da vam pripravimo vsaj delček veselja, ki pomeni spomine na svojo tovarno. Upamo, da bodo naša srečanja še bolj tradicionalna in da si jih bo vsako leto udeležilo čim več naših upokojencev.

A. F.



zaj, ko so bili vsaj nekateri današnji udeleženci pomembni dejavniki našega razvoja, našega samoupravljanja, naše velike »Tosame«.

Že pri samem prihodu v tovarno in na prvem skupnem srečanju v jedilnici se je takoj videlo, da so vsi skupaj »stari Tosamovci«. Kako zavzeto so poslušali generalnega direktorja, ki jim je še enkrat orisal razvoj delovne organizacije in jih seznanil z novimi investicijami, ki jih imamo pred seboj. Na obrazih se je odražal ponos, kaj vse že danes pomeni »Tosama« in kaj vse se načrtuje v prihodnosti. In vendar moramo biti mi mlajši hvaležni prav njim, našim bivšim sodelavcem, da naša tovarna dosega takšne uspehe. Oni so bili tisti, ki so orali prve ledine v razvoju tovarne, katera se je razvijala iz privatnega podjetja do moderne tovarne, ki s svojimi izdelki prevladuje na celotnem jugoslovanskem trgu.

Po kratkem postanku v tovarni smo se odpravili v Moravče, kjer smo preživeli prijetno popoldne in vsaj nekateri tudi večer. Vsekakor je treba pohvaliti našega gostitelja — gostilničarja »Kavka«, ki nam je naredil naše srečanje zares prijetno. Pravijo, da dobra kapljica odpre srce in usta in tako je bilo tudi z našimi upokojenci. Sprva so drug drugemu pripovedovali o svo-

povprašali naše bivše sodelavce, kaj jim pomeni takšno srečanje. Odgovor je bil povsod enak: »Veseli smo, da se nas spomnite in nas povabite v tovarno in na zakusko, kjer se lahko pogovorimo s svojimi sodelavci in z mlajšimi vrstniki, ki še delajo«.

Vtisi upokojenca Gašperja

Ob zaključku leta smo se spet sestali upokojenci Tosame. Srečanje je bilo pristrčno, saj se nekateri vidimo le ob tej priložnosti, en-



krat na leto in si imamo mnogo povedati.

Zbrali smo se pred vratarnico nato so nas peljali v jedilnico podjetja, kjer so nas pozdravili in pri srčno sprejeli predstavniki podjetja in nam ponudili tudi zakusko. Direktor, tov. Slavko Bajec, nam je v kratkem prikazal razvoj in napredek podjetja v letu 1976. Z veseljem smo spremljali njegove besede. Odpravili smo se tudi na ogled po oddelkih, kjer so včasih tudi naše roke pridno delale in prispevale svoj delež k uspehu podjetja.

Po gledu tovarne nas je pri vratarnici čakal avtobus in nas odpeljal v Moravče. V gostišču »Pri Kavki« nas je že čakala zakuska, katere so se udeležili tudi predstav-

niki podjetja z direktorjem. Zelo veseli smo bili seveda Tosaminega okteta z Avgustom Potočnikom in harmonikarja Zdravka Stareta. Z veseljem smo poslušali recitacije, katere so pripravili mladinci. Ob poskočnih vižah smo se kljub naši starosti veselo zavrteli.

Ko smo se odpravljali iz Moravč, smo drug drugemu stiskali roko z mislijo in upanjem, da se prihodnje leto zopet snidemo.

Obdarili so nas tudi materialno in finančno, za kar se v imenu vseh upokoencev Tosame najlepše zahvaljujem. Vsi želimo, da bi se podjetje še naprej uspešno razvijalo in doseglo v letu 1977 zaželene rezultate.



PRAZNOVANJE

Bližalo se je novoletno praznovanje. Naši zdomci so se pripravljali na prihod v domovino.

Janez in Mitja sta že dolgo v ZR Nemčiji. Prijatelja sta. V domovini imata družini. Janez je doma iz revne hribovske vasi, Mitja je iz mesta; pa sta v tujini vseeno našla skupno pot. Tarejo ju isti problemi, zato sta si kot brata. Skupaj se pripravljata na odhod domov k ženama in otrokom.

Prislužila sta si vsak svoj avto in nekaj denarja. Nakupila sta darila. Janez je svoji hčerki kupil velikega medvedka, Mitja za sina tank, ki strelja, da letijo iskre vse naokrog. Tudi na žene nista pozabila.

Janezova Mica bo dobila silve-

strsko obleko, Mitjeva pa krznen plašč.

Janez ves navdušen pripoveduje Mitji, da bosta šla z Mico letos prvič »ven« silvestrovat.

»To si je zaslužila«, pravi Janez. »Gara na zemlji, ki jo imava in težko živi sebe in hčerkico. Sam pa hranim denar, da bomo obnovili gospodarsko poslopje. Pridna in zvesta je moja Mica«, je končal Janez.

Ves dan sta izbirala in ogledovala, zvečer je bilo vse nared.

»Pojdiva še na kozarček«, je Mitja povabil Janeza. Šla sta v gostilno, kjer se običajno zbirajo vsi naši zdomci. Beseda je dala besedo in liter za litrom je romal na mizo. Vsi so bili veseli, saj se vračajo domov. Nekateri za vedno.

»Ko bi se vsaj že lahko za vedno vrnil«, je vzdihoval Janez, »a denarja še ni dovolj.«

Mitja je samo prikimal, kajti on se je vračal za vedno. Ostal bo v domovini pri svojih. Janezu je bilo zato še težje, ker bo izgubil dobrega tovariša.

»Deset bo«, je dejal nekdo izmed množice. »Ponoči bom vozil domov«, se je nenadoma odločil Mitja. »Tudi jaz grem, če greš ti«, je odgovoril Janez. In sta šla. Vžgala sta vsak svoj avto in hura proti Sloveniji. Vozila sta hitro, kajti mudilo se jima je k svojima družinama. Na križpotju sta se ločila. Prijateljsko sta se poslovila in Mitja je obljubil, da bo pisal prijatelju v ZR Nemčijo.

Janez je vozil in vozil, dolga je bila še pot do njegove ljubljene vasi. Bil je utrujen. »Še malo«, si je prigovarjal. Oči je imel komaj še odprte in postalo mu je žal, da se je odločil za vožnjo ponoči. »Zdržal bom«, je hrabil sam sebe. Tedaj pa je nenadoma zagledal pred seboj velik tovornjak. Nasproti je z veliko hitrostjo vozil »Audi 100«. Janez je pritisnil na zavore, potem ga je zagnila tema.

Mica je s svojo petletno hčerko zaman čakala moža. Očividci so povedali, da je bil Janez takoj mrtev. »Vsaj trpel ni« so kot v tolažbo govorili. Mica pa je svojo silvestrsko obleko zamenjala za črnino. Petletna Mojca bo imela medvedka v spomin na očka Janeza.

Mitja je za prijateljevo smrt zvedel šele po silvestrovanju. Poslal je Mici izraz sožalja in dodal: »Tvoj Janez se je vrnil v domovino ZA VEDNO, kar si je neizmerno želel.«

Mitji je kanila solza na pisanje, ki ga je imel pred seboj.

Majda Žagar

ZAHVALE

Sindikalni organizaciji Tosame se najlepše zahvaljujem za darilo in obisk na domu v času moje bolezni.

Fani Stele

Sindikatu Tosame se najlepše zahvaljujem za darilo in obisk na domu v času moje bolezni.

Poznič Francka

Sindikatu Tosame se iskreno zahvaljujem za obisk in darilo, celotnemu kolektivu pa želim uspešno leto 1977.

Milka Kump

Sodelavkam in sodelavcem iz tkalnice ovojev se najlepše zahvaljujem za poklonjeno darilo od odhodu v pokoj.

Cilka Kolbl

ČESA SI ŽELIMO V LETU 1977

Želja je velika, mnoge take, na katerih uresničitev lahko samo upamo, čeprav v njih izpolnitev ne verjamemo. Pa vendar, zanimalo

me je, kaj si posamezniki v Novem letu želijo, kaj v bodočnosti pričakujejo od življenja, od dela svojih rok.



Kot prve sem se lotil Vande Domitrovič, ki iz dneva v dan vrti številčnico telefonske centrale, da bi ugodila vsem, katerim je telefon poslovna in včasih življenjska nuja.

»Večja, modernejša telefonska centrala bi bila velika pridobitev in olajšava pri delu ne samo za-

me, temveč predvsem za Tosamo, saj za uspešno poslovanje. Bodočnost? Zaradi dela sem že povedala, srčna želja pa mi je, da bi nemajhni napor, končati šolo, ne bi bili v zadovoljstvo samo meni, temveč v korist celemu kolektivu. Si želim preveč?»



FANIKA CERAR osem ur na dan stoji za strojem, ki nenehno bruha iz sebe filtre. Fani jih urno zлага v škatle in pakira v kartone, na

katere čakajo drugi, da jih spremenijo v naš osebni dohodek. »Še nedavno smo radi rekli, da je naš oddelek ta, ki nam obeta lepo prihodnost. Žal so spremembe na tržišču stanje spremenile. Kljub vsemu pa smo vse, ki strežemo strojem, zadovoljne z dosedanjim uspehom. Upam in želim pa si, da bi naše delo doživelo še večji uspeh kot do sedaj in da bi bile še naprej zadovoljne s samimi seboj in ves kolektiv z nami.«

Tkalnica ovojev v današnjem času kaže novo lice. Poseben kontrast dajejo novi majhni in izredno hitri igelni stroji ob velikih lesenih, starih traktorskih strojih. Oboji tkejo isto: ovoje, ki ščitijo naših tovarišev rane in naš proračun. Veliko je bilo spremenjenega, prenovljenega v tem oddelku in prav je, da slišimo česa si želijo še vnaprej.

KERČ JOŽE pravi, da je najbolj vesel ko vidi, da je njegovo delo koristno, da s pomočjo nje-

govih rok stroji nemoteno pojejo svojo pesem.

»Rad sem tu, kjer sem. Dobro nam je bilo do sedaj, razvoj traktornice kaže še na boljše. Le kaj naj si še želim? Da bi se razumeli tako kot doslej, da bi imeli razumevanje za težave, ki se vedno in povsod pojavijo. Če bo naše prizadevanje pogojeno še z dobrim reprodukcijskim materialom, si skoraj ne moremo želeti več kot osebnih sreč, ki nam bo garancija za uspeh na delovnem mestu.«

Belilnica je oddelek, kjer pripravljajo osnovne surovine za nadaljnje končne izdelke. Nimajo lahkega dela, saj delajo z različnimi kemičnimi preparati škodljivimi zdravju, pozimi v mrazu in poleti v hudi vročini.

JAKA KORANTA sem dobil, ko je iz razžarjene sušilne naprave demontiral zlomljeno os. Pot mu je crukoma lil s čela, vročina in napor sta opravila svoje.

»Res je, da nas težijo včasih delovni pogoji, vendar se ne bom pritoževal, saj vsako delo nosi s seboj težave in radost. Želim si samo, da bi v danih pogojih naredili



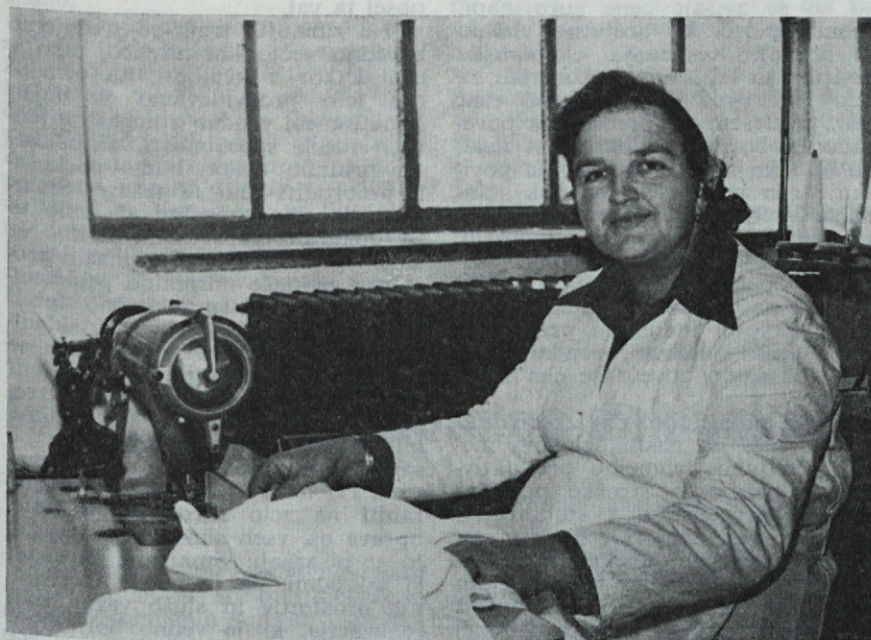
še več, da bi ob koncu leta 1977 lahko rekli, da smo delali dobro in uspešno ter da je naše delo pošten doprinos skupnemu uspehu.«

Tkalnica gaze je oddelek, kjer je doma ropot. Čolnički z nitjo nemurno skačejo levo — desno na valj pa se navija končni produkt kvalitetna gaza, ki je osnova skoraj vse sanitete. Ena najstarejših, ki tudi skrbi, da se delo nemoteno odvija je TOŠIČ MARIJA, katero so v času vojne klicali za Marušo. Kot mlado dekle je bila kurirka, sedaj pa je v drugem pomenu be-

sede nekaj podobnega, saj je vedno na poti: od stroja do stroja. Skrbi za to, da je okrog strojev vedno čista, da pogled v oddelek predstavlja zadovoljstvo, kajti red je osnova dobrega poslovanja.

»Vesela sem, da sem član naše Tosame, saj si boljše sredine skoraj ne bi mogla želeli. Skušam ko-

lektivno pomagati kolikor zmorem, saj mi tudi vsi člani skušajo in MI pomagajo po svojih močeh, kolikor le morejo. Srčno si želim, da bi tako ostalo še dolgo, dolgo, dokler mi bodo moči dopuščale, da bodo moje roke delale za Tosamo in zame, ki si želim srečnega življenja.«



KOVAČ MARIJA dela sedaj v novem prostoru konfekcije, skozi katere vrata je slišati hrup tkalskih strojev. Ob vprašanju česa si želi v Novem letu, ki je pred nami, ji je prek lica priletel nič kaj vesel nasmešek.

»Mnogočesa si želim in tudi moje sodelavke. Predvsem pa si vse

želimo javno priznati enakopravnost. Veliko delamo, saj nas delovni proces in norma silita k temu. Žal pa nam včasih nekvaliteta materiala onemogoča, da bi naše roke ustvarile še več. Za svoje delo tudi materialno odgovarjamo. Je preveč če si želimo, da bi za SVOJE delo odgovarjali VSI?»



Pot me je zanesla v laboratorij in prostore kontrole. Vsepošvodi in-

strumenti, steklene retorte in posode s kemikalijami, od katerih je

vsaka zase nujen pripomoček pri delu in obenem nevarnost za laboranta ali kontrolorja, ki te preprate pri svojem vsakodnevnem delu uporablja.

Nazadnje sem se pogovarjal z ing. TONČKO KRALJ. Kot navadno nasmejana in dobre volje, se je rada odzvala sodelovanju in povedala svoje želje za 1977. leto.

»Ob koncu leta se vedno najprej ozremo nazaj in pregledamo delo iztekajočega se leta, šele nato naredimo načrte za prihajajoče dni.

Čeprav včasih ugotovimo, da nismo naredili vsega, kar smo nameravali, te neizpolnjene načrte prenesemo v naslednje leto v upanju, da bodo takrat boljši pogoji in več volje za njihovo uresničitev.

Kot v vsaki službi, bomo torej tudi v naši naredili tak pregled. V letošnjem letu smo kljub isti kadrovske zasedbi popestrili naše delo z nekaj novimi kontrolnimi metodami, pooprili smo medfazno kontrolo. Žal pa nismo še vsega storili na področju vhodne kontrole, kar pa je naša prva naloga v prihodnje. Ko pa bo vpeljana tudi to, bo treba pristopiti k drugačnemu načinu nagrajevanja in to k nagrajevanju po delu in kakovosti dela, ne pa samo nagrajevanje po količini proizvodov, kajti le na ta način bomo dosegli, da bo imel vsak član kolektiva pravičen odnos do surovin, polproizvodov in izdelkov.

Prav v tem obdobju se pripravljala reorganizacija naše službe zaradi nalog, ki si jih je kolektiv zastavil v naslednjem razvojnem obdobju. Čakajo nas torej nove naloge na novem področju, obenem pa bo treba razširiti kontrolo še na ostale materiale in izdelke, ki jih do zdaj še nismo zajeli. To pa bo od nas zahtevalo nove napore, nove delovne moči in zato tudi ustrezn delovni prostor.«

Tako so povedali sodelavci na različnih delovnih mestih, različnih kvalifikacij. Težava pri delu kar nekako avtomatsko potegne s seboj željo, zato različne težave — druge želje. Vsi pa so si bili v eni želji, kateri se pridružujem tudi jaz kot — tako sem prepričan — tudi vsi sodelavci: v Novem letu in bodočnosti vse zastavljene cilje, ob tem pa zdravo in srečno živeti življenje, katero so nam dali naši starši in katero bomo skušali kar najlepše narediti našim potomcem.

SREČNO 1977!

Tone Stare

Komerciala v letu 1976 ter perspektive v letu 1977

Leto 1976 je za nami. Kmalu bomo lahko videli bilanco leta in s tem našega dela. Lahko rečemo, da je bilo leto 1976, leto negotovosti oziroma sprememb, ki so nam prerešale naše sposobnosti. Ko je vse to za nami, smatramo, da smo še kar uspešno prešli oziroma se znašli v situacijah, ki so bile na prvi pogled nerešljive. Da ne naštevam vseh, vendar moram reči nekaj besed o največji spremembi v našem poslovanju, to je zakon o plačilih. S 1. aprilom letošnjega leta mora biti vsako blago plačano v 15 dneh od dneva prejema oziroma se mora izstaviti inštrument plačila. Ta ukrep smo vsi pozdravili, čeprav s strahom, ker smo v tem času, ne samo pri nas, ampak na splošno imeli primere, da plačilo ni bilo izvedeno v enem letu in tudi več. Lahko rečem danes, ko so začetni problemi za nami, da je novi zakon napravil red, da je kljub začetnim težavam stanje urejeno. Šele danes lahko rečem, da imamo normalno stanje v plačilnem sistemu, ki bazira na geslu daj — dam. Vsakdo naroči toliko blaga, kolikor ima denarja v blagajni. V naši OZD smo imeli v začetku gotove težave, posebno v aprilu, ko so se že vsi naši kupci prilagajali novim razmeram in so zaradi nastale situacije reducirali zaloge, ki so se prekomerno kopičile. Na koncu leta lahko rečem, da smo zamujeno v aprilu nadoknadili ter ustvarili plan, ki smo si ga načrtali. Ko analiziramo nastalo situacijo v zvezi z našo organizacijo lahko ugotavljamo, da so naročila manjša, večkratna in s tem več dela, vendar plačila tečejo nemoteno.

Noviteta letošnjega leta je tudi način ugotavljanja dohodka. Dohodek se ne ugotavlja več po fakturirani, temveč po plačani realizaciji. Tudi to smo imeli težave, posebno v polletju, ker nismo bili še pripravljeni na tak način ugotavljanja dohodka. Imeli smo prikazano izgubo v našem poslovanju. Računamo, da ob koncu leta tega ne bo, seveda bo potrebno urediti vse z našimi kupci, da nam pravočasno plačajo prodano blago. Težave so predvsem s plačili izvoznega blaga, kjer je plačilni rok do 90 dni. Ko smo že pri dohodku moram reči še nekaj besed o cenah. Cene se v tekstilni industriji formirajo na podlagi družbenega dogovora in sporazuma, ki so ga vsa podjetja sklenila pri gospodarski zbornici Jugoslavije. Prvotni sporazum je bil sklenjen v juniju

1974 leta in podaljšan leta 1975 in 1976. Na podlagi sporazuma nismo mogli v tem času spreminjati cen našim izdelkom. V tem času so se zvišale cene surovinam. (bombaž, izčeski, acetatno vlakno in drugo). Resolucija ekonomske politike za leto 1976 kakor tudi za leto 1977 predvideva zmerno rast cen, predvsem pa predvideva povečano borbo za produktivnost dela, da bi tako ublažili pritisk na povišanje cen in s tem na naš standard. Vseh povišanj seveda ne bomo mogli rešiti s produktivnostjo. Pri zvezni gospodarski zbornici pripravljajo posebna komisija predlog sporazuma, ki bo na podlagi stanja v tekstilni industriji predlagala nove cene izdelkom, vendar upoštevajoč samo povečanje cen surovinam.

Naša naloga bo, da izkoristimo vse rezerve na naših delovnih mestih ter tako dvignemo produktivnost, zmanjšamo stroške poslovanja ter prispevamo k stabilizaciji gospodarstva. Leto 1977 bo leto stabilizacije našega gospodarstva, tako da bomo morali z našim delom prispevati delček naših sposobnosti v celotno zgradbo našega sistema. Še nekaj besed o našem izvozu in uvozu.

V zadnjih letih smo prešli iz nekaj stotisoč dolarjev izvoza na več milijonov. Še vedno smo v precejšnji meri odvisni od uvoza surovin za našo proizvodnjo. V teku so sicer ukrepi za zmanjšanje uvoza, vendar s povečanjem proizvodnih kapacitet bomo še vedno v veliki meri odvisni od uvoza surovin. V letu 1976 smo imeli velike težave

s pokritjem uvoza z izvozom naših izdelkov. Na svetovnih tržiščih se ponudba blaga veča, konkurenca narašča. Tudi naše organizacije ni obšel ta val.

Na zunanjih trgih se srečujemo z vedno večjo konkurenco, tako v ceni kakor v kvaliteti. Za prihodnje leto predvidevamo še hujšo konkurenco, vendar z angažiranjem vseh naših sposobnosti, aktivnosti ter pridnim delom bomo poskušali prebroditi tudi te težave. Smatram, da smo sposobni, da smo to že dokazali v preteklih letih. Ne smem pozabiti na težave naših prostorov za naše normalno poslovanje. V letu 1976 smo končno dobili prostore (skladišče surovin, skladišče gotovih izdelkov), v katerih se bodo delovni pogoji v mnogočem poboljšali ter s tem odstranili vzroke, ki so nam v preteklosti zagrnili marsikateri trenutek in to ne samo nam, ampak tudi našim kupcem. Pri tem vendar ne smemo pozabiti na zelo skromne prostore uprave oz. vseh služb, ki se stiskajo v pisarnah. Smatram, da smo si vsi edini, da je poleg proizvodnih prostorov in služb važna tudi realizacija, ki je vedno bolj komplicirana, zahtevna in s tem rabi za svoje delo primerne kadre in prostore.

Na vidiku je rešitev tudi tega problema, zato ob koncu želimo vsem sodelavcem tako v proizvodnji kakor tudi v ostalih službah, da se čimprej srečamo v novih delovnih pogojih in si s tem omogočamo realizacijo vseh naših sposobnosti in želja.

Babnik Janez oec.

Izvajanje investicijskega programa v tekmi s časom

Ko ob zaključku leta pregledujemo in ocenjujemo dosežene rezultate, ugotavljamo, da so bili naši plani realno postavljeni. Z doseženimi cilji smo lahko povsem zadovoljni.

Proizvodni plan je uspešno izvršen, kar je še posebno pomembno, saj smo imeli v prvi polovici leta velike objektivne težave, ker je bil del proizvodnje začasnno zmanjšan vendar smo uspeli v razpoložljivem času zamujeno nadoknaditi. To pa nam je uspelo le z resnično delovno zavzetostjo delavcev v proizvodnji, vzdrževalne službe in organizatorjev proizvodnje. Mislim, da je ta naša delovna pripravlje-

nost tisto bogastvo, ki smo ga lahko najbolj veselili, saj bomo tako tudi v prihodnje premagovali vse ovire, ki se bodo pojavile na poti postavljenih ciljev.

Izvajanje našega investicijskega programa uspešno napreduje, vendar je videti, da bodo nekatera dela nekoliko zakasnila. Zakasnitve je opaziti pri izvajalcu gradbeno inštalacijskih del, kar nam bo delalo prav gotovo velike težave. Izgradnja kanala in inštalacijskih del pri povezavi kotlovnice in proizvodne hale je prekinjena zaradi snega in mraza. Po planu bi morali ogrevati proizvodno halo od 25. novembra 1976 dalje, da bi se tako omogo-

čilo delo tudi v zimskem času. V ta namen smo hiteli z zamenjavo parnega kotla, kar nam je končno tudi uspelo. Zaradi zakasnitve, ki je nastala pri izvajalcu, lahko pričakujemo mesečne zakasnitve, kar pa je odvisno tudi od vremenskih razmer. V kolikšni meri nam bo zima prekinila oziroma zmanjšala delo na tem projektu, je danes še nepoznano.

Izvajanje del na projektu menze je v teku in uspešno napreduje. Zal smo imeli ob pričetku del nekaj težav, tako da so se dela pričela z zakasnitvijo. Za izselitev expedita, kar je bil pogoj za pričetek del adaptacije prostorov, je bilo potrebno urediti expedit v skladišču izdelkov. Vzporedno so bila nujna dela s postavitvijo regalov, kar je zahtevalo dodaten čas. K zakasnitvi pa je prispeval tudi izvajalec gradbenih in obrtniških del. Če-

lotno delo je kljub temu uspešno opravljeno; expedit posluje v novih prostorih, kjer so boljši pogoji za delo in skladiščenje izdelkov.

Pri izvajanju nadaljnjih del na projektu menze imamo to prednost, da bodo dela lahko potekala tudi v zimskem času. Prvotni plan dokončanja tega projekta je bil postavljen na začetek marca, seveda zaradi premikov pričetka del ta termin ni več realen. Upamo, da bo izvajalec prednost, ki mu je dana, da v zimskem času lahko nemoteno opravlja vsa obrtniška dela, temeljito izkoristil in kot obljublja, takoj v začetku leta nadaljeval z intenzivnim delom na tem projektu.

V bližnji prihodnosti nas čakajo še pomembnejše naloge v investicijski izgradnji, o njih pa prihodnjič.

Franc Peterlin dipl. ing.

Iz zapisnika skupnega delavskega sveta

»Ob koncu leta z zadovoljstvom ugotavljamo, da so bile nekatere naloge v tehničnih službah uspešno rešene in zaslužijo skupine delavcev v zdrževalnih službah, iz oddelka tkalnice ovojev in delavci skladišč pomožnega materiala, surovin in gotovih izdelkov, javno pohvalo.«

Tak sklep je zavzel skupni delavski svet na svoji seji ob koncu lanskega leta.

Vzdrževalni obrati so v letu 1976 izvršili obsežna pomembna dela, saj je bilo to leto zelo intenzivno delo pri vzdrževanju objektov, zamenjavi in izdelavi novih osnovnih sredstev.

V belilnici je bil nameščen nov kotel za beljenje tkanin; oba kotla za beljenje vlaknin sta bila obnovljena. Zamenjava sušilnega stroja vlaknin; obnova stroja za sušenje

gaze; zamenjava kotla za proizvodnjo pare; zamenjava čistilnega stroja vlaknin. Izdelava stroja za zvižanje gaze in izdelava oziroma obnovitev stroja za rezanje Virbel vate.

V oddelku tkalnice ovojev so sodelavci organizirali in uspešno izvršili zamenjavo tkalskih avtomatov. Pri tem delu so sodelavci tega oddelka pokazali samostojnost, saj so ob vpeljavi nove tehnologije sami vpeljali postopek, tako da zamenjava opreme ni vplivala na količino izdelkov iz tega oddelka. Za nadaljnjo vzpodbudo drugim sodelavcem zaslužijo vse priznanje, saj ob remontu ni trpelo redno delo, količine so bile proizvedene, kot je bilo planirano, torej posledic ni občutil niti prodajni trg.

Ne smemo pa pozabiti pohvaliti tudi delavce v vseh skladiščih, saj so opravili zahtevno nalogo ob preselitvi celotnega skladišča v nove skladiščne prostore.

odbora o finančnem poslovanju OOS v minulem letu

- določijo letni delovni načrt OOS za naslednje leto
- sprejemajo finančni načrt OOS za naslednje leto
- obravnavajo vsa druga pomembna vprašanja.

Konferenca OOS načrtuje naslednji program dela za leto 1977:

1. Uresničevanje nalog in izvajanje sklepov, ki so bili sprejeti na občnem zboru ter njihovo spremljanje.

2. Uresničevanje sklepov 8. Kongresa zveze sindikatov Slovenije.

- a) razvijanje samoupravljanja delavcev
- b) razvijanje samoupravne delavske kontrole
- c) naloge sindikata pri razvijanju SIS
- e) sodelovanje pri delitvi osebnega dohodka in dohodka
- f) sodelovanje pri načrtovanju družbeno ekonomskega sistema
- g) uresničevanje socialne varnosti delavcev
- h) delovni pogoji delavcev
- i) reševanje stanovanjske problematike zaposlenih
- j) inventivna dejavnost
- k) kulturna dejavnost delavcev
- l) športna rekreacijska dejavnost delavcev
- 3. Izobraževanje delegatov
- 4. Reševanje problematike OOS v delovni organizaciji
- 5. Sodelovanje pri pravilni kadrovske politiki v podjetju.

Naloge, katere mora opraviti KOOS Tosame, so zelo odgovorne zato je naloga vsega članstva sindikata, predvsem pa naloga vseh izvršnih odborov OOS, da te naloge izpelje dosledno, s polno mero odgovornosti. Letne skupščine OOS bodo po razporedu v prostih sobotah in sicer bodo datumi pravočasno objavljeni na vseh oglasnih deskah. Vse člane pozivamo, da se letnih skupščin udeležijo in s tem prispevajo k boljšemu delovanju sindikata.

Ivan Drolc

Program dela konference OOS Tosame za leto 1977

V 22. členu statutarne dogovora o organiziranosti in delovanju sindikatov in zveze sindikatov v SR Sloveniji je med najvišjimi organi osnovne organizacije sindikata navedena poleg članskega sestanka in občnega zbora tudi »Letna skupščina«, ki jo sestavljajo vsi člani osnovne organizacije sindikata.

Letne skupščine osnovnih orga-

nizacij sindikatov se morajo sestati vsako leto in sicer najkasneje do konca meseca januarja. Na teh skupščinah morajo člani sindikata oceniti delo osnovnih organizacij sindikata v preteklem letu:

- sprejemajo spremembe dopolnil in pravil OS
- potrdijo poročilo nadzornega



Obljubljam, da bom pridna

SENOŽEŠKE NOVICE

Srečanje z našimi upokojenci

Tudi letos smo ob koncu leta organizirali srečanje z upokojenci. Srečanja, ki je bilo 27. decembra, so se udeležili vsi, le Lipičar Marija, ki živi v Novi Gorici in je zaradi padca skoro nepokretna ter Krmelj Anton, ki svoj zasluženi pokoj preživlja v bližini Ljubljane nista prišla. Vse upokojence smo obdarili s praktičnim darilom, kolekdarjem ter s povabilom naj se udeležijo tradicionalne zabave kolektiva ob zaključku leta v naši restavraciji.

Ob snidenju je stekel pogovor o delu in uspehu podjetja. Seznanili smo jih z novimi predvidenimi investicijami, dozidavo prostorov za tkalnico, nabavo novega škroblilnega stroja, snovala ter merilnega stroja. Povedali smo jim o predvideni adaptaciji prostorov restavracije Adria (naše menze odprtega tipa), kjer nameravamo povečati število ležišč, urediti restavracijske prostore, kuhinjo in druge potrebne prostore ter urediti centralno kurjavo, v sodelovanju s Pivovar- no Laško pa urediti pivnico.

Pogovarjali smo se tudi o času, ko so še oni delali v tovarni, kako je bilo v začetku, ko smo pričeli z delom v starem seniku na štirih starih tkalskih strojih. Veliko je bilo odrekovanja in koliko prostovoljnih ur je vsak prispeval za razvoj podjetja, samo zato, da bi se razvijali, da bi povečali število strojev, da bi začeli z gradnjo novih prepotrebnih prostorov za tkalnico in pripravo ter drugih pomožnih prostorov. Ob srečanju smo prehodili tudi pot sodelovanja s Tosamo brez katere si skoraj ni bilo mogoče predstavljati napredek in uspeh našega podjetja. Vse to in še več smo razgrnili v dobri uri ob topli kavici in kozarčku vinjaka. Ob slovesu, ob stisku roke ter voščilu, da bi tudi v bodoče tako napredovali in da bi novo leto prineslo še več uspehov in še hitrejši razvoj se je marsikomu orosilo oko. Ko sem ob slovesu stiskal roko tem starim vestnim od dela in garanja upognjenim očakom in ženam, sem v svojih mislih razglabljal, kako malo je treba pravzaprav nuditi tem ljudem, da se ne počutijo pozabljene in da so srečni ko se zopet vračajo v svojo tovarno, kjer so pustili mnogo svojih moči. Kako bi bilo lepo, če bi se vsi spomnili na svoje predhodnike, ki so s svojim delom prispevali, da danes mi delamo in do-

kaj dobro živimo, saj tudi novi samoupravni dogovori govorijo o pravicah do minulega dela.

Že uvodoma sem navedel, da dveh naših upokojencev ni bilo prisotnih. Obiskali smo ju doma. Ne vem kako bi se izrazil o srečanju z njima. Marija Lipičarjeva je kot vedno sedela pri oknu. Ko me je zagledala, se je v njenih očeh iskrla sreča, sreča, ki jo lahko doživlja samo človek, ki čuti, da ga delovni tovariši še niso pozabili. Takoj je bila pripravljena na klepet, takoj je želela čimveč izvedeti o Senožečah, o restavraciji, kjer je pustila več let svojega dela in ustvarjalnega življenja in o tovarni. Povedala mi je, da vedno rada prebira »Primorske novice« samo, da izve kaj novega o Senožečah.

Pa Karmelj, dobil sem ga kakor vedno pri delu. Poleg male hišice je dozidal prostor, kjer bo postavil stroj za predenje. Odkar se je preselil iz Senožeč dela pri Slovenjalesu kot hišnik, kurjač, pa kaj, dela vse kar je potrebno. To je res človek za vse, ki se ne sramuje nobenega dela. Še vedno vder in čil je z velikim zanimanjem sledil pripovedovanju, da smo že spet pričeli z dozidavo prostorov za tkalnico, da bomo v prihodnjem letu verjetno dobili novo snovalo, novi škroblilni ter nov merilni stroj. Ko je delal pri nas, je obstoječe stroje za snovanje, škrobljenje in merjenje on montiral, zategadelj zanimanje še večje. On je bil tisti, ki je naše ljudi priučeval na delo na teh strojih, priučil je kurjače. Skratka, delal in dal je od sebe vse kar je bilo potrebno. Dal nam je tudi to, kar mora sleherni delovni človek imeti — spoštovanje do dela, do sočloveka. Ko sem ga povabil na zabavo ob koncu leta mi

je obljubil, da pride, seveda, če bo cesta v redu. Žal, pa je že naslednji dan snežilo in promet po cestah je bil otežkočen. Ob slovesu sem imel občutek, da želi snidenja z ljudmi, s katerimi je toliko let delil slabo in dobro. No, Karmelj, bo pa ob 8. marcu priložnost, da se vidimo.

Ob koncu želim napisati še nekaj besed o srečanju z našimi delavci, ki so zaradi bolezni že več mesecev odsotni z dela. Obiskali smo Rojč Marico, delavko, ki je delala pri nas na križno previjalnem stroju, sedaj pa že več kot leto dni boluje. Ko smo prišli je kar v eni sapi povedala: »Sem že mislila, da ste pozabili name.« Potem je z Andreino govorila o delu v tovarni in o drugem življenju, o bolezni, tako da z Marijo skoraj nisva prišla do besede. Obiskali smo tudi Dolfeta, našega strugarja, mojstra, šoferja, po potrebi pa tudi kurjača. Seveda obiskali smo ga doma ker je proti koncu leta prišel iz bolnice. Če sem odkrit moram priznati, da se je kar dobro zmazal in da po hudi bolezni kar dobro izgleda. Tudi njega je zanimalo stanje podjetja, kako je z montažo novih širokih strojev, če so že vsi v pogonu, pa kako je z nabavo novega snovala, škroblilnega in merilnega stroja, kako delamo, kako gre s prodajo itd. Še in še je bilo vprašanj in besed o tem ali onem. Pri vsaki teh besed pa je bilo čutiti, da ne želijo biti pozabljeni, ampak z vsem seznanjeni in prav je tako.

Ob koncu morda še misel članom kolektiva. Obiščite večkrat svoje delovne tovariše, ki so zaradi bolezni dalj časa odsotni iz podjetja, obiščite svoje stare delovne tovariše, ki so upokojeni. Obdržimo vez z ljudmi, ki so prispevali velik delež k razvoju našega podjetja.

Rado Meden

Voščila naših upokojencev

Presenečena nad vsakoletno pozornostjo, ki mi jo izkazuje kot vaši upokojenki ob koncu leta in ob 8. marcu, dnevu žena, vam želim izraziti iskreno zahvalo za prejeto darilo, kolekdar in denar.

Velikokrat se v spominu vračam v tista leta, katera sem preživela v Senožečah kot član kolektiva naše tovarne na delovnem mestu v restavraciji. Z veseljem spre-

mljam uspehe, ki jih dosegate.

Dovolite mi, da vam zaželim za leto 1977 veliko zdravja, sreče in delovnih uspehov. Želim vam, da bi tudi v bodoče dosegli take uspehe in se še hitreje razvijali.

Še enkrat hvala celotnemu kolektivu in direktorju za obisk z željo, da ostane še dolgo v vodstvu podjetja.

Marija Lipičar

Nelojalna konkurenca

Tradicija je lepa stvar. Ta mora nujno združevati ljudi. Seveda pa vsaka tradicija obstaja na pisanih ali nepisanih pravilih.

Tako se tudi nam dogaja v slovitom »Mačkovem raju«. Dvanajsto leto ob istem času na isti osnovi strogih pravil praznujemo ta dan.

Zopet je naš sodnik in kuhar spremenil tigrasto žrtev v naše slavje. To je seveda osrednji obred, toda letos se nam je ponudila še posebna prilika, to je sprejem in imenovanje novega člana naše družine.

Kar se pa tiče »dobrega« praznovanja, je bilo zadovoljstvo nad pričakovanjem. To je tudi vzrok, da ni bilo ostankov, vsak je po svojih močeh zabrisal tradicionalne sledove za miniaturnim tigrom.

Kot pri vseh velikih dogodkih se je tudi v naši bližini pojavila špijonaža, kar nam seveda ni ostalo skrito. Morda je bila to bolj »nelojalna konkurenca«, kjer smo bili mi zmagovalci. Tudi ti nepričakovani sosede so se dobro imeli. Nihče od njih ni bil musliman, to vemo zavrno, ker spoštujejo go-



Ni lahka ta preizkušnja, toda z dobro voljo in bogatim botrom se vse težave spremenijo v veselje in ponos malega kolektiva. Novi član je tovariš Potočnik Avgust, to bralcem zaupamo, druge podrobnosti so avtorsko zamolčane.

Smo pa med letom na žalost nas vseh izgubili enega ustanovnega člana, to je tov. Zarnika Cirila-Cirila. Lepo smo se ga spomnili in si obljubili, da med nami ne bo pozabljen, kar priča tudi njegova diploma v »Zlatorogu«.

spode iz svinjaka, pa četudi so pečeni in da njih vonj onesnažuje planinsko okolje.

Nam v veliko zadovoljstvo pa je, da je en član sosednjega klana poskusil in celo pohvalil našo specialiteto, a močno dvomim, da si sedaj upa to priznati.

Lepo je, če je družba prijatelj v lep zimski naravi vesela, posebno, če ima lojalne, to se pravi radovedne sosede, ki pa so kljub vsemu doživeli lep, sončni zimski dan na Veliki planini.

I. K.

OSEBNE VESTI

TT SENOŽEČE
ROJSTNI DAN PRAZNUJEJO:
Od 16. 1. do 15. 2. 1977

1. Dovgan Franc, 24. 1., škrobilec
2. Bajc Nada, 25. 1., tkalka
3. Suša Ivan, 25. 1., škrobilec
4. Gerželj Neda, 25. 1., tkalka

5. Bratož Marija, 1. 2., tkalka
6. Ferefila Marija, 1. 2., čistilka cev
7. Vimar Milan, 2. 2., mojster
8. Adam Majda, 12. 2., administratorka.

RODIL SE JE:
Margon Zori — sin.

— **TOSAMA** —

Rojstni dan praznujejo od 12. 1. 1977 do 11. 2. 1977:

Konfekcija:

28. 1. Cerar Angelca, 4. 2. Cvjetinovič Joži, 26. 1. Furlan Marjeta,



4. 2. Gaberšek Marija, 16. 1. Keržan Marta, 25. 1. Klopčič Ivanka, 2. 2. Klopčič Nada, 17. 1. Kotnik Metka, 14. 1. Rems Marjana, 18. 1. Kamenšek Marjeta, 14. 1. Paliska Antonija, 9. 2. Prašnikar Marija, 5. 2. Repnik Marta, 27. 1. Ručigaj Ana, 1. 2. Rahne Marija.

Mikalnica:

9. 2. Dolenc Viljem, 15. 1. Gorjup Antonija, 16. 1. Habjanič Minika, 7. 2. Iglič Pavla, 19. 1. Luthar Nežka, 27. 1. Morela Ivanka, 29. 1. Pavlič Martina, 24. 1. Premože Marija.

Tkalnica ovojev:

9. 2. Cerar Francka, 28. 1. Jazbec Marija, 17. 1. Klemenc Antonija, 25. 1. Klopčič Ivanka, 17. 1. Lančaj Antonija, 16. 1. Novak Joži, 12. 1. Pirc Marinka, 24. 1. Pivk Francka, 25. 1. Vrtar Joži.

Pripravljalnica:

17. 1. Miketič Marija, 26. 1. Oso lin Marinka, 25. 1. Vrhovnik Pavla.

Avtomatska tkalnica:

16. 1. Glavan Jože, 6. 2. Podmiljšak Pepca.

Filtri:

17. 1. Cerar Ivanka, 28. 1. Korant Draga, 16. 1. Pervinšek Anton, 28. 1. Podboršek Polona, 15. 1. Urankar Franc, 22. 1. Volkar Pavla, 31. 1. Zarnik Anton, 6. 2. Žagar Majda.

Pomožni obrati:

18. 1. Arnuš Franc, 2. 1. Banko Janez, 7. 2. Bernot Janez, 14. 1. Križnar Peter.

Uprava:

2. 2. Hribar Jožica, 23. 1. Hribar Antonija, 7. 2. Kralj Antonija, dipl. ing., 7. 2. Orehek Marjan, 6. 2. Peterka Tinca, 13. 1. Planinc Pavla, 1. 2. Siard Eka, 17. 1. Strmšek Antonija.

Komerciala:

12. 1. Berdajs Srečko, 24. 1. Ivan Drolc, 18. 1. Grujič Peter, 3. 2. Jerešina Marija, 2. 2. Kerč Francka, 21. 1. Stare Anton, 18. 1. Vodnik Venclj.

RODILI SO SE:



Pungerčar Marjeti hči in Rems Marjani sin.

PRIŠLI V PODJETJE:

Kocjančič Tomaž, Korošec Ma-



rija, Kralj Zvonka, Nemec Julijana, Mihalič Zdenka, Jeras Tanja, Korant Helena, Božič Irena, Klarič Iva, Sever Draga, Rupret Vida, Kraševac Fani in Zavbi Zvonimir.

ODŠEL IZ PODJETJA: Volčini Stane — invalidsko upokojen.

ZREBANJE NOVOLETNE NAGRADNE KRIŽANKE

Uredništvo je prejelo skupaj 23 rešitev nagradne križanke, od katerih je bilo 14 pravilno rešenih.

Zreb, ki je bil tokrat v okrepčevalnici podjetja, je nagrade razdelil naslednjim trem reševalcem:

1. nagrada: Janezu Severju iz elektro delavnice,
2. nagrada: Olgi Jazbec iz konfekcije,
3. nagrada: Francu Jamšku iz elektro delavnice.

Izžrebanim čestitamo, ostalim pa se zahvaljujemo za sodelovanje!

Dopisujte
v naše
glasilo!

Izdaja: TOSAMA Domžale
Urejuje uredniški odbor:
Franc Anžin dipl. iur., Janez Drolc - KOOS sindikat, Franc Juhant — OOKZ TOSAMA, Francka Kerč — blagajnik, Maruša Murn, Jože Podpeškar dipl. ing., Marija Presekar, Marjan Štrukelj, Majda Zagar, Tone Stare - fotograf

Odgovorni urednik:
Vladka Berlec

Naklada: 1200 izvodov
Tisk: Papirkonfekcija Krško

Nagradna križanka

	Poslu- šen	Glasbe- no delo	Edo Mohorko	Mlad. knjiga	Pritr- dilnica	Špani- ja	Močan eksploz- iv	Češka, pitrail- nica	Poslu- šnost	kuba	Dobe, Veki	Župan pod Franci
Priprave za zvonjenje												
Trista ki le zdoma Mesto na Japon.						Reka v Indiji				Kvartaško izraz		
Pripadnik plemena			Neme- hak	Stara mama	Kralj German Radij	Vzklík				Vprašal- nica		
Priprave za določev. tonov								Notrij			Spodnji del drevesa	100m ²
Zemelj. plin						Trojica		Jutranji padavina				
sladka stvar					Sest. R.D	Pomlad. mesec	Oskar sedej Enigma			Oranje		
Norve- ška	Gardner Ruščav. veter		Soro- dnik	Gora v Julij. Alpah	Ženska ime	Ribar Stripov (Miki)				Trd črn kavčuk		V MALEH DITU
Del voza avtomob.		Otočna država Tovarna v Domž.				Turški relikvije Reka v Avstriji			Srdi- tost			
Pevec King Cole		Ohrome- lost črev. Kradljivec						1000kg Poljska roža				
Ovoj			Zdravil. rastlin Dornik Ivan			Novo Mesto Iridij			Reka v Afriki			
Srbsko m. ime				Frniku- la					Hrvaš- ki petrol			
Vrto- glavi- ca				Srečno reševanje	Vodna žival				Pralni prašek			